

ՆԱՄԱԿ ԱՍՏՐԱԽԱՆԻՑ

Ամենին յայտնի է՝ որ մեր ազգայինները այլ և այլ տեղերում զանազան ազգօգուտ գործերի ձեռնամուխ են լինում։ այս ազգային գործիչները ատար քաղաքներում գտնում են իւրեանց համար մի մի հաւատարիմ անձն, որոց ձեռքով, եթէ այդ գործը մի ազգային շինութիւն է, հանգանակութիւն են անում յօգուտ նորա եթէ եկեղ. ստացւածքից վիճակախաղ է խաղատումակներն են բաժանում, եթէ այդ գործը մի որ և իցէ հեղինակի երկասիրութիւն հրատարակելու մասին է ստորագրութիւն են բացանում, և այլն։ Ըատ անգամ պատահում է՝ որ այդ գործով անձննքը իւրեանց անհեռատես ընթացքով թիւր ուղղութիւն են տալիս գործին, որով թէ իւրեանք և թէ իւրեանց օստարաքաղաքացի հաւատարիմ կարծած անձնքը անհաւատարիմ են հանդիսանում ամբողջ մարդկութեան առաջը. առաջինների օրինակը շատ ունինք: բոյց անպակաս են և վերջինները, 1877 թուին յուլիսի 11 ին Խրիմու Քաղչեսարայի Վերափոխման սուրբ Ըստուածամայր եկեղեցւոյ Նրեցփոխան Մարտիրոս Պօյեհաճեանցից նամակ ստացայ՝ որ եկեղեցապատկան տասն և երկու կտոր արծաթեկները վիճակախաղ է ձգում յօգուտ եկեղեցւոյ, որով և խնդրում էր իմ մասնակցութիւնը այս ազգային գործին իւր այս նամակով ինձ ուղարկած 50 հատ տոմսակը բաժանելով. Խո ամենայն ուրախութեամբ յանձն առայ մի այսպիսի թեթև ծառայութիւն ցոյց տալ եկեղեցւոյն և սկսեցի բաժանել այդ տոմսակները, բայց մեծ զժուարութեամբ հաղին կը հատը բաժանեցի և գները 40 րուբի՝ մասցած 10 տոմսակների հետ պահեցի ինձ մօտ այն զիտաւորութեամբ միայն, որ երբ կսկսին խաղ անել՝ այն ժամանակը կուղարկեմ, բայց վերջիշեալ Պարոն Նրեցփոխանը 24 ին փետրվարի 1879 թուին նորից ինձ մի նամակ է գրում յայտնելով՝ որ վիճակախաղութեան ուշադիր մասին շատ նեղութեաններ է կրում այլազգի տօմսակառուներից, որ իրը իւր 27 ամեայ երիցփոխանութեան ընթացքում ամենաեին չէր տեսած, և խնդրում էր՝ ինձ մօտ եղած տոմսակների գները ուղարկեմ իրեն, որովհետեւ վիճակախաղի յետաձգութեան պատճառը իրը հօեմ, ասելով՝ «Այդ տոմսակներուն փողերն մինչև այժմ բոնած էք, չէք զրկել, աստանովկան ձեզանից է, շուտով պատասխանիդ կապասեմ» Սոյն նամակի հետ ուղարկում է ինձ Պետերբուրգի Գեորգ քահանայ Խանթարձեանի խեկական նամակը իրեն զրած 1879 թիւր Փետրվարի 14 ին, որի մէջ վերցիշեալ բարեկրօն Հայրը գրում է նորան այսպէս. «Այս տեղ զի տօմսակ առնողները անհամբեր կսպասին, առաւել ևս ես որ բայ մասին պատասխանատու եմ. Միւսանգամ եթէ այդպիսի գործ պատահելու չինի չպիտի կարողանամ առաջարկելու, հաւատարմութիւնս կոր» ցրած լինելուս պատճառաւ, «Մինչ այս մինչ այն այս գործին վերաբերեալ մի ուրիշ նամակ ստացայ Սիմֆերոպոլի և Քաղչեսարայի Հայոց եկեղեցեաց գործակալ բարեկրօն Օգոնենտիս քահանային Կոպչակճեանց 1879 թուի Մարտի 6 ին գրած, որի մէջ ինքը պատասխանատու հանդիսանալով այս գործին՝ այսպէս է գրում. «Ըստ ծանուցագրութեան Նրեցփոխի Քաղչեսարայի Հայոց Վերափոխման սուրբ Աստուածածիննեկեղեց ցոյց յամաց անտի գտանի առաքեալ առ քեզ յիսուն տոմսակք յօգուտ նոյն եկեղեցւոյ կարգեալ վիճակախաղի յալազս բաշխելոյ զայնս առ ցանկացողս, Արայիշեակ բազում ժամանակք են, որք անցին, այս և այն պատճառանոք յետաձգելով զկատարած, որոյ առթիւ ծագեալ տեսանի ոչ սակաւ զանգատանս, ոյք սակս պարտաւորեալ եղաք հրապարակաւ

« ծանուցանել ի նահանգական տեղադրի զօրէ խաղաքութեանն այն է ի
 « 25 Ապրիլ ամսոյ տարւ ոյս զորով ծանուցանելով և 2եղ խօսքարհաբար
 « բնդրեմ՝ աներկմիտ հոգւով փութամշիք առաքել զգիւս տոմսակաց ո-
 « րոյ վասն յանձնառակալ եմ լինել երաշխառոր և յետ խաղաքութեան
 « հրատարակել զգաստակեալ համարջ վիճակախաղի ի լրագիրս Հայոց և
 « Առւաց ցուցանելով ի նոսին առ ո՞ղիմելն յաղագս ստանալոյ զիսաղար-
 « կեալ իրս» ։ Այս նամակը ստանալուց յետոյ եռ Ապրիլի 6 ին վերդի-
 « շեալ քառ առուն բուրբին տասն հատ անբաժան մնացած տոմսակների հետ
 « ի միասին ուղարկեցի փոշայով բարեկրօն Օգսենտիոս Հօրը ըստ իւր
 « պահանջման որից պատասխան եմ ստանում 1879 թուականի Նարեկի
 « 19 ին նամակով, որի մէջ այսպէս է գրում ։ Ի 17 ամսոյս ժամանեաց
 « առիս գրութիւն 2եր ։ Հանգերձ 40 բուրլեզք յօգուտ Բաղչէստրայի
 « Հայոց եկեղեցւ ոյ կարգեալ վիճակախաղական տոմսակով ։ յղեալն ի
 « 2ենջ ի 6 ն Ապրիլի տարւ դրս որ ունի մնալ առիս ընդ պահեստիք՝
 « մինչ ցստացումն և յայլը քաղաքաց զգինս բաժանեալ տոմսակաց
 « Զօրէ խաղաքութեան (յուսամ յաջողեացի փութավ) ծանուցից ան-
 « շուշտ ձեզ ։ առանձին գրութեամբ ի զիսութիւնն ։ Ընդ այս թիւ հա-
 « մար 109. ծանուցեալ եղե նաև Պարոն Երեցփոխ Մարտիրոս Պայտաձեա-
 « նին վասն ինե ստացեալն ի 2ենջ 40 բուրլի արծ ։ ի տեղեկութիւնն ։
 « Զատանալով ոչ Երեցփոխանից և ոչ Օգսենտիոս քահանայէն բաւարար
 « պատասխան վիճակախաղութեան մասին զարձեալ զրեցի Ժիշեալ քահա-
 « նային 21-ին Դեկտեմբերի 1879 թուականին ։ նա այս նամակիս գրում է
 « պատասխան 27 ին Յունվարի 1880 ամի տյսպէս ։ Նիկեցէք 2եր 21-ն
 « Դեկտեմբերի անցելոց ամի նամակի պատասխանն ցարդ յիշաձգելուս
 « բատմառն չէ այլ ինչ, եթէ ոչ երեցփոխանի յամառութիւնը ոչ գրած
 « նամակներուս պատասխանը կստանամ իրմէ և ոչ ալ կրցայ ցարդ հա-
 « ւատի տեղեկանալ զօրէ խաղաքութեան վիճակախաղի տոմսակաց որ
 « ցարդ մնացած է անկատար ալ ըըսպասելով անոր պատասխանին՝ կիու-
 « թամ Հայրութեանդ աղնիւ սիրտը միամտացնել ։ 2եղանից ստացած 40
 « բուրլի տոմսակաց գներու մասին թեպէս և խարելով Երեցփոխի
 « խոստմանը ես այդ գումարը ի զօրծ ցրած եմ նոյն եկեղեցւոյ խոչկալի
 « վերայ նոյն իսկ իւր ձեռքով ։ բայց այսու տեմնայնիւ ես յանձնառու
 « կլամ պատասխանատու լինել այդ գումարի մասին երբ և է թէ շխա-
 « զացւի հարկաւ բողոքաւորք պէտքէ շատանան անշուշա և ըստ վըճ-
 « ռոյ իշխանութեան պէտքէ ընտրի կամ խաղալ կամ փողերն ես դարձ-
 « նել ։ յայնժամ այս 40 արծաթի պատասխանատութիւնը ինչպէս յանձն
 « առած եմ՝ այնպէս ալ անտրունջ կպարտաւորիմ հասուցանել առ
 « 2եղ ։ կազանեմ միամիտ կացէք և միամտացրէք անանց ևս որոնք զը-
 « նած են այդ տոմսակներից ։ որ նոյն փողը չէ մատնած ի կորուսու ։ ե-
 « թէ մինչեւ Ապրիլ ամիս Հյուատարակի աեղ ոյս նահանգական լրագրի
 « մէջ զօրէ խաղաքութեան և զայն թերթը շհացնեմ 2եր ձեռքը մինչ
 « ցջատիկ յայնժամ չէր ինչ վնաս բողոք բառնալն 2եր առ Հոգեռը
 « իշխանութիւնն վիճակիս որպէս զի այնու մէկ վերջ մը տրուի գործիւն
 « ես այս անգամ ևս Հայր Օգսենտիոսի խօսքը յարգելով սպասեցի մինչեւ
 « Ապրիլ ամիսը անցաւ Ապրիլ եկան Մայիս և Յունիս ամիսները ։ բայց
 « ոչինչ բաւարար տեղեկութիւն շստացայ ։ այն ժամանակ զօրծ զրեցի բա-
 « րելուն քահանայի ցոյց տուած միջոցը այն է յայտարարութեամբ 26 ին
 « Յուլիսի 1880 թուականի համար 60 զիմեցի նոյն վիճակի Առաջնորդ զի-
 « րապատիւ Մակար Արքեպիսկոպոսին և ին զրեցի ամենախոնարհաբար նորա-
 « քաղցր ուշագրութիւնը և տնօրէնութիւնը վիճարերեալ այս գործին ։ նո-
 « րին բարձր սրբազնութիւնը չմերժելով իմ ինզիրս իմ յայտարարու-
 « թիւն մակագրութեամբ յանձնում է ի տնօրէնութիւն Արքակային Կոն-
 « ուստորիսյին նոր նախիջեանու և Քեսարարից Աերոյիշեալ նոնսիստու-

րիայէն գրութեամբ ի 18-ն Դեկտեմբերի 1880 № 2431 ստացայ Օգանեսիոս քահանայի և Պօյաձեան Երեցփոխանի իսկական նամակները՝ որժացից երեւեցաւ, որ Կոնսիստորիայն պահանջել է Կողմանկշեան քահանայէն՝ որ կամ նա փութացնէ վիճակահանութիւնը և կամ վերազարձնէ ինձնից ստացած 40 մանեթը, բայց Օգսենտիոս հայրը երեխ մոռացած լինելով իւր առիս ուղղած նամակների բովանդակութիւնը և կամ կարծելով որ ես պահած չեմ ունենալ իւր նամակները՝ այսպիսի յայտարարութիւն է գրում Կոնսիստորիային։ Երգարե Ժիշեալ բարեկրօն քահանային ըստ իմայց գրութեան առաքեաց առիս զգինս 40 համ վիճակահանդակաց գովարդակութիւնը արծաթի, վերաբերեալի յօդուագարարայի Հայոց եկեղեցւոյն, բայց ոչ ի պահպանութիւնն, այլ որպէս պահանձնական ըստ պատրիարքի նոյն եկեղեցւոյ։ . . . Սա պյուղէս է զրում Կոնսիստորիային, մինչդեռ իւր 1879 ամի Ապրիլի 19-ին ինձ գրած նամակութը առում է, զրոս ունի մալ առիս ընդ պահեստիք մինչ ցատացումն և յայլոց քաղաքաց զգինս բաժանեալ տոմսակաց»։ որով ինքը իւր յայտարարութեան միջի պյուղով հերթում է թէ բայց ոչ ի պահպանութիւնն և ապա «յոյր սակա պարտաւորեալ եղէ յանձնել զայն գումար Երեսփոխանին նոյն եկեղեցւոյ։ մինչդեռ նամակի մէջ գրում է թէ Երեսփոխանին միայն տեղեկութիւն է տուել և ոչ թէ փողն է յանձնել, ասելով՝ «ընդ պյուղ սամարաւ 109 ծանուցեալ եղէ նաև Երեցփոխան Վարտին Պօյաձեանին վասն ինեւ ստացեալ ի 2Էնջ 40 բուրի արծաթի ի տեղեկութիւնն Քարձեալ նոյն յայտարարութեան մէջ պյուղէս է առում։ վիճակահանայն ըստ բանաւոր և զրաւոր խոստան Երեսփոխանի եկեղեցւոյն պարտ է լինել անշուշտ, իսկ ի հակառակ զեպս Երեսփոխան այն պարտաւորի ըստ իմ կարձեաց վերազարձացանել ոչ միտն զ40 բուրիս, զոր ընկալեալ է ինեւ զառաքեալն ի Բունեաթեանց բարեկրօն Աւազ քահանայն Աստրախանայ, այլ նաև աւելի քան զմի հազար բուրիս արծագութեան և Երեսփոխան վիճակահան 1880 թուի Յունվարի 27 ինձ զրած նամակով, ուր առում է։ բայց պյուղ ամենայնի ես յանձնառու կլլում պատասխանառու լինել այդ գումարի մասին։ և զարձեալ, «ըստ վճռոյ իշխանութեան պէտք է ընտրուի պյուղն կամ խաղալ կամ փողիրն վիրազարձնել, յայն ժամ այս 40 մանեթի պատասխանառութիւնը ինչպէս յանձն առած եմ՝ այնպէս ալ անարտունչ կարտաւորիմ հասուցանել առ Չերդ Երժանապատութիւն, կաղայեմ միամիտ կացէք և միամտացրէք անոնց և ես՝ որոնք զնած են այդ տոմսակներից, որ նոցա փողը չէ մատնեած ի կորուսու և Աւրեմ ընթերցողները կարող են զանել Երեսփոխան Պօյաձեանի և Օգսենտիոս քահանայի գործը, որի մէջ երկու լեզու են բանեցնում անվայել մարդկութեան արժանաւորութեանը, որով ի տես է ելնում իրենց գործի խարգախութիւնը որին ապացոյց կարող եմ բերիլ Օգսենտիոս հօր համապատիւ ընկերու Պօյաձեան Երեսփոխանի խօսքերը որ ուղղած է առ Օգսենտիոս Հայրը բոլորպին իւր իսկ բառ երով։ եւ գէ մուտլախ թող խաղասենէ այս մինութիս ամենէին ճամբար չըր կայ, զէրէն ժողվուված բողերն ամէնքն խարձըլեցաւ մատաղատունին վրան և խաղացվելու բաները որ ալայը 12 կտոր պէտք է ըլա ունիմ ընդ ամէնը չորս կտորները մետքաներն ալ պէտք է զնեմ այն ստացելու բօղերով։ Զարմանալի՝ հանձար, փողիրը ի՞նչ բանի մասին են ժողվում և ինչի՞ն գործ զնում վիճակախալ ձգելու իրեղէնները ծախում են, և նորա փողը այլ բանի են գործ զնում, իսկ այժմ որպէս զի առժամանակ ևս մեզ լուցնեն, նորից երկրորդ լեզուներն են բանաց-

Նում ասելով՝ « մեացեալներն ալ պէտք է զնեմ այն ստոցելու րօ-
ս ղերովն ». Աստուած յաջողութիւն տայ՝ որ երեք տարիից կարողանաք
զնել. Պարձեալ այսպիսի աղջիւ ձեռնարկութիւն արած է նաև Ախո-
ցիայի հաշակաւոր Եղիշէ վարժապետը Մեծատունեանց 1878 թուին
իւր Հայերէն լեզուի աշխարհօբառ խօսակցութեամբ ։ ինքնառոյց
Քերականութիւն » յօրինած ժամանակը. Այս պարոնը ի ձեռն Ռխուցիսց
Հայ-կաթոլիկաց Արքափախման Ս. Աստուածածնի եկեղեցւոյ վերակացու-
քահանայի Ծահինեանց, խնդրում է ինձ՝ որ ես ստորագրութիւն բանամ,
ես ըստ իմ սովորութեան ընդունեցի սիրով այս աստղարկութիւնը հաղիւ
կարողացայ 15. անձանց ստորագրել տալ, որ այս սակաւութեան պատ-
ճառը ի հարկէ Աստրախանու հայ բնակչաց անընթերցասիրութիւնն է, և
բաժանորդական թերթը հանգերձ եօմն բուրի յիսուն կապէկ բաժանոր-
դակնով ուղարկեցի Մեծատունեանցին. Այս պարօնէն ես երկար ժամանակ
պատասխան չստացայ, գրեցի զարձեալ և կամեցայ յետաձգութեան
պատճառը իմանալ. նա 1878 թուին զեկտեմբերի 23 ին պատասխանում
է այսպէս. « Զբաժանորդակինս օրինակացն այնոցիկ 7. բուրլի (բացա-
ռութեամբ փոստայի ծախուց) զօր ստացեալ էի կանխաւ, յայնժամ
« վերադարձուցանի յինէն առ 2եզ ի հատուցանել մեծարգոյ բաժանոր-
դաց, յորժամ զերկասիրութիւնն մեր շիցէ ի լոյս ելանել թէն այսչափ
յիտաձգուեցու և գուցէ յամեսցէ այլ ևս ամիսս երկուս կամ երիս. »
Պարոնի երկու ամսւայ վրայ անցաւ ամրող երկու տարի, սակայն ամե-
նենին տեղեկութիւն չունիմ ։ բայց շատ կարելի է պարօն Մեծատունեանցը
ամիս ասելով տարի է հասկանում. և եթէ յիրաւի այդպէս է, պէտք է որ
մի տարի էլ սպասեմ, որովհետեւ ասում է « և գուցէ յամեսցէ այլ ևս
« ամիսս երկուս կամ երիս. » Ի հարկէ այս իրողութիւնները շատ ցաւալի
են, ցաւալի են ասում եմ, ոչ թէ նորա համար՝ որ այլոց փողերն են
մեջ տեղը կորչում, ոչ, այլ նորա համար՝ որ իւրեանց գործող անձինք-
ները անհաւատարիմ են երկում մարդկութեան առաջ, և որ առաւել
ողբարին է, այսպիսի գեղքերը պատճառ են ինում ժողովրդեան գեղ ի
այսպիսի ձեռնարկութիւնները ունեցած եռանը հանգնելու, որով իթէ
մի ուրիշ անգամ հարկ լինի մի այսպիսի գործ սկսել այն ժամանակ բո-
լուրը հեռանում են ասելով. « մենք աւելորդ փող չունենք այսպիսի ան-
աղջիւ հոգւոյ տէր մարդկանց տալու և իրաւացի է ժողովրդեան այս
խօսքերը՝ որ բացայայտ կերպով ցոյց են տալիս անսուտ սառնութիւն
զեղ ի աղջային զործերը, և այս շնորհի Պայածեանի նման երեսփոխան-
ների, քահանայ Օգսենատիանուների և Մեծատունեանի նման պարօնի, սո-
ցա կարդին է պատկանում և երիտասարդ Յովաթանեանցը, որ մի ժամա-
նակ ծառ այսում էր Ս. Էջմիածնի Սինօգում, չգիտեմ քանի տարի յա-
ռաջ՝ մի հրատարակութեան ձեռնարկութեամբ գումար ժողովից, բայց
մինչև այսօրս ոչ մի տեղեկութիւն չստացուեցաւ նորա հրատարակու-
թեանց համար. Ցաւալի՝ են յիրաւի այս գեղքերը և անպատճառ կ ա-
ռաջին աշխատանք ունենալ ուժունէ:

Յունէտ Ա.-առ Քահանայ Բանիանեանց.

ՀՈՒԵՑՈՒՅՈՒՆ ԱՄԵՆԱՏԵՍՈՒԿ ՆԱԽՈՒՑ ՇԻՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՑ

ՀԱՅՈՑ ՇՈՒՄԱԽՈՒՑ.

Եկեղեցին մինչեւ յատակագիծը Քանդելու, քարն ու հաղն առանձին ո-
ռանձին հաւաքելու համար մշակաց տուու. 359 90

Փայտակայ շինութիւնները, ժեշտեայ ժամկացը վեր տանելու, դռներն ու
լուսամւտները քանդելու եւ ապահով տեղ դնելու համար հիւսան
վարձ տաւալ.

33 46